

[Valdemar Thomsen.]

deles. Maa jeg hertil føje, at der i de sidste 3 Aar har været Situationer, der ikke var ufarlige for vort Lands Fremtid, og at vi stedse har lagt vort beskedne Lod i Vægt-skaalen til Fordel for en rolig Udvikling, et lille Lod, ja vel, men selv det aller-mindste kan som bekendt være afgørende for, om Vægt-skaalen gaar op eller ned.

Vi venter imidlertid ingen Paaskøn-nelse i den Anledning; vi er klar over, at de samarbejdende Partier i deres Politik og i deres Taktik har Brug for en Synde-buk, og til en saadan er Bondepartiet ud-set. Vi har advaret mod det, der støder an mod dansk Egenart, men til Trods her-for har Systempressen i sin forløjede Agita-tion, navnlig forud for Valget, slaaet os i Hartkorn f. Eks. med Folk, der bevæbnede med Spader satte sig op imod Politiet, og denne nederdrægtige Spekulation lykkedes altsaa i første Omgang. En Kendsgerning er det, at man i Underhaandsagitationen har søgt og fremdeles søger at give Vælgerne Indtryk af, at Bondepartiet er med i noget, vi som Danske ikke kan være bekendt, noget i Retning af Konspiration mod Rege-ringen eller lignende, og derfor ønsker jeg her at stemple slige Antydninger som gemen Bagvaskelse.

Hvis man fra Regeringspartierne Side ved Valget vilde have været ærlig og op-rigtig over for Vælgerne, da maatte det selvfølgelig have været Problemer, der havde Tilknytning til de øjeblikkelige inden-og udenrigspolitiske Spørgsmaal, som var blevet det centrale paa de afholdte Vælger-møder. Det blev som bekendt aldeles ikke Tilfældet, og derfor undrer det mig noget, at Vælgerne ikke blev klar over, at der maatte stikke noget under. Det, der stikker under, er uden Tvivl Haabet om ved første Lejlighed at begynde, hvor man slap den 9. April 1940, og derfor er det slet ikke tilfældigt, at Bondepartiet fik tildelt Rollen som Skurk i det politiske Spil.

Forholdet er det, at man allerede forud for Krigen var paa det rene med, at bl. a. Bondepartiet var en af de Faktorer, der betød den største Hindring for, at Landbruget fortsat kunde udbyttes, og da en saadan Udbygning er Forudsætningen for Systemets Stemmekøbspolitik, den, man nu saa inder-ligt længe tilbøje til, var det en given Sag,

at netop disse Faktorer maatte bekæmpes med alle til Raadighed staaende Midler. I det Samarbejde, der etableredes efter Besæt-telsen, var der ikke Brug for os, selvfølgelig ikke, naar Forudsætningen ogsaa for den fremtidige Politik var, som bl. a. Smørord-ningen viser, at Landbrugets Interesser skulde ofres til Fordel for ensidige Kapital-og Byinteresser. Saa ringe troede man altsaa ikke om os, at vi ligesom andre vilde give Tilslutning til en saadan Politik. Trods dette vovede et prominent Medlem af dette høje Ting paa Vælgermøderne at harcellere over, at Bondepartiet kan staa uden for Samarbejdet, ikke mindst nu, sagde den paagældende, efter at Kongen har udtalt sig anerkendende om de 5 Partier. Ja, har man nogen Sinde hørt Mage til Dristighed! Selv Kongens Person, der ifølge Grundloven er fredhellig, bliver trukket ned i den partipolitiske Agitation! Samtlige Partiblade gav ogsaa forud for den 9. April Udtryk for deres Had til Landbrugets nye Organisationer, saa dette Had er slet ikke af ny Dato.

Alt dette prellede imidlertid af imod Bondens sunde Sans og urgamle Instinkter. Tilslutningen til de store Bondestævner talte deres tydelige Sprog. Her var det Dannebrog, der vajede, i Modsætning til visse andre Stævner, hvor man havde taget det hvide Kors af Flaget og gjort det rødt. Jeg ved ikke, om man forstaaer mig, naar jeg siger, at Bondepartiet, som var det eneste Parti, der bragte et Offer for at faa et godt dansk Valg i 1939, med Foragt afviser enhver Belæring fra den Side om national Værdighed.

Som sagt forsøgte man ogsaa dengang med alle mere eller mindre hæderlige Midler at bekæmpe os, men uden Resultat. Men saa kom den 9. April 1940 og dermed en Chance, ikke alene for ved Hjælp af Venstre og Konservative at faa pustet nyt Liv i Systemet, men ogsaa for under national Maske at anvende de mest uhæderlige, ja, de mest modbydelige Midler mod Lands-mænd. For om muligt vedblivende at bort-lede Befolkningens Opmærksomhed fra den Politik, der er ført, og de Fejlgreb, man saavel før som efter den 9. April 1940 har gjort sig skyldig i, vil Bestræbelserne efter alt at dømme fortsat gaa i Retning af at mistænkeliggøre Bondepartiet, og derfor